

Publicerad 2009-07-22 09:13 av Anita Hanssen

Midlivs-tankar

I brist på blommor att lägga under huvudkudden, testade jag med sju omaka strumpor under sängen.

Drömde midsommarnattsdrömmar.

Jo, jo, man tackar.

Under en period var jag ung, dum och vacker. Har åtminstone lyckats behålla dumheten och det är ju inte så dumt. I det andra har tiden ristat fartränder, stänkt grått, skrynklad och rynkat, suddat och kluddat, skapat erfarenheter.

Nä, man drömmer inte längre så mycket om en allt annat uppslukande kärlek. Fastän man kanske borde? Och hänga med sin tid, menar jag. Coogra litet, kanske? Det är ju så modernt. Men om man inte ligger åt det pedofila hållet?

Borde jag kanske ta mig samman och särboa eller samboa mig? Barnen tycker att man borde skaffa sig en ny man. Aldrig i livet, brukar jag utbrista. Har jag inte tillräckligt med alla er och mina kära bokstäver?

Kärlek är så mycket. Till bokstäver kan man hysa den riktigt STORA kärleken. En bra formulering, en härlig knorr, en ny ordvändning, en ny ordanvändning ger så mycket ömhet i sinnet och oändlig lycka. Skulle det inte vara nog?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anita Hanssen med Poeter.se id #28719 innehar upphovsrätten